

Formanden (Rabbe): Sagen kan ikke foretages og de stillede *Ændringsforslag* heller ikke tages til *Forhandling* uden under *Forudsætning* af *Thingets Samtykke*. Hvis der ikke fremkommer *Indsigelse* eller begyres *Afstemning*, anser jeg *Samtykket* som givet uden *Afstemning*. (*Ophold*). Det er altsaa givet.

Lovforslagets *Indhold*, de stillede *Ændringsforslag* samt *Spørgsmaalet* om *Sagens Overgang* til *3die Behandling* fattes under *Forhandling* under *Et*.

Tauber: Af de to *Ændringsforslag*, jeg har tilladt mig at stille, gaar det andet ud paa, at der i den 6te Linie af det 1ste Stykke af *Lovforslaget* skal istedetfor *Ordene* „der er fremlagt paa *Rigsdagen*“ sættes „der er vedtaget af *Folkethinget* den 28de Februar d. A.“ Det er ikke skjult for mig og sikkert heller ikke for nogen *Anden*, at der derved gaas en noget anden *Vej*, end der hidtil er blevet fulgt ved de midlertidige *Finantslove*; men jeg har troet, at det vilde være rigtigt at bringe dette *Spørgsmaal* under *Overveielse*, og jeg antager, at det i nærværende *Likælde*, hvor der jo med *Hensyn* til selve *Finantsloven* findes saa liden eller ingen *Uoverensstemmelse* imellem *Regjeringen* og dette *Thing*, vil være den rette *Keilighed* til at bringe denne *Sag* under *Forhandling* og *Overveielse*. Der er i og for sig noget *Eiendommeligt* i, at *Regjeringen* 14 Dage efter at *Folkethinget* har vedtaget en *Finantslov*, der skal gjælde fra den 1ste April, kommer til det samme *Folkething* og beder om en ganske anden *Bevilling*, der ogsaa skal gjælde fra den 1ste April, thi det er aabenbart, at der er en betydelig *Forfjæl* imellem det *Finantslovsforslag*, der blev fremlagt for *Rigsdagen* i *Oktober*, og det, der forlod os den 28de Februar. Det vilde nemlig være *eindommeligt*, om *Folkethinget* nu vilde bevilge *adskillige Udgifter*, som det har negtet paa *Finantslovsforslaget*, og mellem de *Udgifter*, som maaske kunde henregnes til de *nødvendige løbende Udgifter*, findes vist *adskillige*, som ikke ere blevne bevilgede i den *Finantslov*, som forlod os den 28de Februar, hvoraf da *rigtignok* ogsaa følger, at *Folkethinget* fra sit *Standpunkt* ikke har anset dem for *nødvendige*, ligesom *Regjeringen* heller ikke kan have anset dem for *ubetinget nødvendige*, idet den ikke har fastholdt dem. I en langt høiere *Grad* er imidlertid efter min *Mening* denne *Affattelse* *uheldig*, naar man ser hen til de mangfoldige *Ændringsforslag*, som *Regjeringen* selv har stillet til og faaet vedtagne paa det nu af *Folkethinget* vedtagne *Finantslovsforslag*, mellem hvilke der findes *Punkter*, som baade fra *Regjeringens* og fra dette *Things Side*, der har sluttet sig til dem, maa anses for *nødvendige*. Jeg skal eksempelvis henvise til et saadant *Forslag*. Der er jo paa det

Finantslovsforslag, som forlod os den 28de Februar, bevilget 40,000 Kr. til det *Skib*, som for *Dieblisset* ligger i *Besindien*. Det kan dog umuligt være *Regjeringens Mening*, at den ikke vil have *Bevillingen* for April med til dette *Skib*; men det vil *Regjeringen* ikke faae, naar den midlertidige *Finantslov* faaer den *Affattelse*, som *Regjeringen* har foreslaaet, hvorimod den vil faae det, naar det *Ændringsforslag*, som jeg har tilladt mig at stille, bliver vedtaget. Det vilde blive et endnu mere indviklet *Forhold*, end det nu er, idet *Regjeringen* har holdt det omhandlede *Skib* i *Besindien* fra den 21de Februar til 1ste April paa sit eget *Ansvar*, men ganske vist under *forventet Tillægsbevilling*. Men nu er *Regjeringen* istand til at faae en *Bevilling* fra 1ste April ved i rette *Tid* at henvende sig til *Rigsdagen*, men *Regjeringen* har undladt at gjøre det. Jeg kan derfor ikke tro *Andet*, end at *Regjeringen* ogsaa fra sit *Standpunkt* maa finde det rigtigt, at *Lovforslaget* faar denne *Affattelse*. Hvorledes de midlertidige *Finantslove* bør affattes, maa jo i det Hele bero paa de *Omstændigheder*, hvorunder de fremkomme. Saaledes som *Forholdet* var ifjor, at der ikke af *Folkethinget* var vedtaget en endelig *Finantslov* paa det *Tidspunkt*, da *Regjeringen* faae sig foranlediget til at fremkomme med *Forslag* til en midlertidig *Finantslov*, var det *selvfølgelig nødvendigt*, at man i den midlertidige *Finantslov* henviste til *Finantslovsforslaget*, som var fremlagt for *Rigsdagen*. Men naar *Forholdet* er som iaar, at der fra *Folkethinget* er gaaet en *Finantslov*, som i det *Vesentlige* og i alt *Fald*, hvad de *nødvendige løbende Udgifter* angaar, har faaet *Regjeringens Billigelse* og er et *Udtryk* for *Enigheden* mellem *Regjeringen* og *Folkethinget*, da forekommer det mig naturligt, at man i et saadant *Likælde* bruger den *Affattelse*, som her er foreslaaet. Der kan tænkes et *trede Likælde*, nemlig at *Finantsloven* er vedtagen baade af *Folkethinget* og af *Landstinget*, men at der ikke er opnaaet *Enighed* mellem de to *Thing*. I saa *Likælde* maatte det tages under *Overveielse*, hvilken *Affattelse* der burde vælges. Med disse *Ord* skal jeg tillade mig at henstille til *Regjeringen* og *Folkethinget*, om de ikke maatte finde sig foranledigede til at give *Lovforslaget* den af mig foreslaaede *Affattelse*. Da jeg har fundet mig foranlediget til at stille dette *Ændringsforslag*, har jeg ved samme *Keilighed* tilladt mig at stille det lille *Ændringsforslag*, som er anført under Nr. 1, og som gaar ud paa at indsætte et *Paragrafmærke*, som er faldet ud foran første *Stykke*.

Finantsministeren (Strup): Jeg maa naturligvis fraraade *Thinget* at vedtage det under Nr. 2 stillede *Ændringsforslag*. Jeg maa fraraade *Bedtagelsen* af det midlertidige *Finantslovsforslag* under en *vesentlig anden Form* eller med